

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L
» » pol leta 8 »
» » četrt leta 4 »
Za inozemstvo
celo leto lir 40.
Na naročila brez do
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 43

V Gorici, v petek 1. junija 1928.

Leto XI.

Ne frankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaje
konsorcij »Gor. Stra-
že«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici. Ri-
va Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
Št. poš. tek. rač. 11/1147.
Telef. int. št. 308.

„Namen posvečuje sredstvo“.

»Namen posvečuje sredstva.« Ali je dovoljeno, da kdor zasleduje kak vzvišen, lep cilj, v dosego tega cilja uporablja tudi slaba, nedovoljena sredstva? Ali se nedovoljena sredstva pri tem očistijo in posvetijo z ozirom na cilj, katerega zasledujejo?

Na to vprašanje odgovarjajo razni koristolovci in tudi mnogi politiki in znanstveniki — pritrdilno. Krščanska morala je pa v vseh časih in po vseh svojih zastopnikih načelo: »Namen posvečuje sredstvo« odklanjala in ga obsojala. Vendar pa živi in se vzdržuje že skozi stoletja obrekljiva izmišljotina, da so si jezuiti osvojili to grdo načelo in že stoletja sem ponavljajo nasprotniki katoliške cerkve to lažljivo pravljico. Pri vseh mogočih prilikah se poslužujejo tega zlobnega izreka in skušajo z njim sramotiti zasovražene jezuite in posredno katoliško cerkev samo.

Ker vemo, da se tudi med nami sem pa tja najde kakšen »prijatelj«, ki z natolcevalno strastjo hoče npr. priti ta izrek katoliškim moralistom, naj navedemo v naslednjem dva procesa, ki sta se bavila v tekočem letu s tem obrekovanjem.

Prvi proces se je vršil na Norveškem. Tam Družbi Jezusovi postavljeno ni dovoljena nastanitev. Pred tremi leti so pa nekateri poslanci predložili drž. zboru zakonski načrt, po katerem bi se ta zastarela postava odpravila. Ta predlog je zbudil v norveški javnosti živahen odmev. Mnogi, ki se radi postavljajo kot varuhi ogrožene domovine, so začeli proti predlogu ostro gonjo. Med njimi je bila tudi neka vdova Martha Steinsvik, ki nosi po svojem možu na Norveškem zelo znano in spoštovano ime. Napisala je v norveške liste več člankov, v katerih je na podlagi zgoraj navednega obrekovanja napadala jezuitski red in slikala kako poguben bi bil njegov prihod na Norveško za vse versko, moralno in sploh javno življenje. Neki župnik je nastopil za preganjanje jezuite in je krepko odbijal sramotilne očitke. Posledica je bila, da je prišlo do obravnave, ki je par dni vso državo držala v napetosti. Sodni dvor, ki je obstojal iz protestantov, kajti na Norveškem so katoličani v veliki manjšini, je župnika oprostil z utemeljitvijo, da so bili očitki bojevite vdove krivični. »Župnikova kritika«, tako so izrekli sodniki »je bila sicer grenka, toda nikakor neopravičena, kajti članki gospe Steinsvik so vsebovali najglobljejšje žalitve za katoličane.«

Skoro ob istem času se je odigral sličen proces v Budapešti. Bivši poslanec Polonyi je v nekem listu ponovno očital jezuitom načelo: »Namen posvečuje sredstva«. Msgr. dr. Czupik je v nekem katoliškem listu odločno zavrnil natolcevalca, kateremu je javno vrgel v obraz, da zavestno obrekuje. Prišlo je do obravnave, ki je končala z oprostitvijo tožnega monsignorja. Oprostilo razsodbo je sodni dvor tako utemeljil: »Iznešeni očitki tožiteljevi so se izkazali za neresnične; načelo »Namen posvečuje sredstva« ni nauk jezuitov; obtožba Družbe Jezusove vsebuje obrekovanje. Kdor pa obrekuje, je obrekovalec in se ga tako tudi lahko imenuje.«

Kaj se godi po svetu?

Nettunski dogovori in njih usoda še vedno razburjajo duhove. Jugoslovanska javnost se po zaslugi opozicija, ki izrablja to mednarodno kočljivo zadevo v svoje strankarske namene, vedno bolj razburja. Najbolj vre med akademiki v vseh vseučiliških mestih. Oglejmo si dogodke zadnjih dni po njihovi važnosti in pomenu.

Pribičević interpelira.

Vodja kmetsko-demokratske komisije Svetozar Pribičević je v imenu svojega poslanskega kluba naslovil v torek 29. maja na zunanjega ministra nujno vprašanje, ali res misli predložiti nettunske dogovore narodni skupščini v odobritev. Ako je to res, naj navede razloge, ki so ga nagnili k temu koraku. Dr. Marinković je vendar obljubil, da se bo v nettunskih dogovorih razpravljalo samo v zvezi z ureditvijo jugoslovansko-italijanskega razmerja, ne pa čisto ločeno. Pribičević protestira proti temu, da bo narodna skupščina pod pritiskom iz inozemstva prisiljena odobriti nettunske dogovore. To da je kršenje jugoslovanske državne neodvisnosti in kapitulacija pred Italijo.

Ko je Pribičević utemeljil svojo interpelacijo, je povzel besedo radičev Drljević, ki je izjavil, da bo opozicija uporabila vsa zakonita sredstva, da se prepreči odobritev nettunskih dogovorov. Pribičević in Drljevićev govor so prekinjali medklici in hrum. Seja skupščine se je nato prekinila.

Dr. Marinković odgovarja.

Naslednji dan se je seja nadaljevala. Govorila sta Črnogorec Račić in zemljoradnik Lazić. Nato je dobil besedo prizadeti minister dr. Marinković, ki je izjavil, da ne more sprejeti nujnosti Pribičevićevega vprašanja. Takisto ne more povedati, kdaj bo vlada predložila nettunske dogovore skupščini, ker je to odvisno od ureditve nekaterih še nerešenih vprašanj, ki so s temi dogovori v zvezi. Odobritev nettunskih dogovorov ni v nikaki zvezi z najetijem posojila v Angliji. Opozicija trdi, da se ljudstvo razburja in da zahteva pojasnil. »O nenadni predložitvi nettunskih konvencij ne more biti govora,« je vzkliknil dr. Marinković, »ker so bile sklenjene pred tremi leti in ker jih je vlada, v kateri je bil tudi Štefan Radić, že pred dvema letoma predlagala skupščini za odobritev. Radić in opozicija govorijo izmišljene stvari, kadar trdijo, da je Italija prisilila vlado, naj poskrbi za odobritev. Trinajst mesecev sem že zunanji minister. V tem času ni Italija nikdar storila nobenega koraka v tej smeri. Niti Italija niti kaka druga velesila ni nikdar zahtevala kaj podobnega.«

Nato se je vršilo glasovanje. Narodna skupščina je z večino glasov odklonila nujnost Pribičevićevega predloga in prešla na dnevni red.

Nemiri v Zagrebu.

V Zagrebu so akademiki organizirali veliko protesno manifestacijo proti nettunskim konvencijam. Značilna je brzojavka, ki jo je akademska mladina poslala nemškim aka-

demikom v Innsbrucku. Brzojavko posnemljemo po tržaškem »Piccolu«. Glasi se:

»Nemškim akademikom vseučilišča Innsbruck, Tirolsko. Ob priliki vašega možatega protesta proti delovanju Italije, ki je naperjeno proti vašim in proti našim bratom, izjavljajo slušatelji vseučilišča v Zagrebu, da se z vami popolnoma strinjajo v nezrušljivem prepričanju, da nas boste našli ob svoji strani v skupnem boju za vzvišena načela človečanstva in prava.«

Hudih nemirov pa v Zagrebu ni bilo. Hujši so bili

izgredi v Belgradu.

Belgrajski akademiki so tudi priredili protestno zborovanje, ki se je vršilo v univerzitetnih prostorih. Po zborovanju so se dijaki in občinstvo zbrali v sprevod, ki pa ga je policija razpršila. Proti večeru pa so se demonstranti nanovo zbrali in pred Narodnim gledališčem vzklikali proti Italiji. Razburjenje je raslo. Policiji se je zdelo potrebno poseči vmes. Dijaštvo se je branilo. Ko so pritiskali še orožniki, so se dijaki morali umakniti do hotela »Pri ruskem carju«. Tam so pa demonstranti vdrli v hotel, pometali na cesto pohišstvo in naredili barikade. Med demonstranti in policijo se je razvila bitka. Prvi so obmetavali policijo s stoli. Končno je policija posegla po orožju. Oddali so par streliv. Ranjenih je bilo več ljudi. Boj so končali gasilci ki so prihiteli z brizgalkami, ko je bil najhujši metež. Mrzla voda je zelo ugodno vplivala na razburjene duhove in preprečila hujše stvari. Vsekakor pa so demonstranti naredili precej škode.

Belgrajski nemiri so odmevali tudi v narodni skupščini. Več poslancev, med njimi tudi Pribičević, je vložilo na vlado interpelacije o postopanju policije. Vlada in posebno notranji minister dr. Korošec pa hoče ohraniti red v državi. Zato so prepovedana vsaka zborovanja naperjena proti Italiji. Veliki župani morajo paziti, da se nemiri ne bodo ponavljali.

* * *

Italijansko-turška pogodba.

ki sta jo 30. maja podpisala načelnik vlade Mussolini in turški poslanik v Rimu Suad bej, je važen dogodek v italijanski zunanji politiki. Čeprav še ni znano natančno besedilo pogodbe, vendar se lahko že danes reče, da vsebuje pogodba sledeča tri glavna načela: 1. Obe državi se obvezujeta, da ne bosta sklepali nobenih zvez, ki bi utegnile ogroziti eno ali drugo. 2. Ako se bo ena država zapletla v vojno, bo druga ostala nevtralna. 3. Morebitni spori med obema državama se bodo reševali po razsodišču.

Pogodba se je torej podpisala. Zadnje dni se je razširila vest, da so podpis pogodbe odložili za nedoločen čas. Vest ni bila točna.

Ta pogodba bo precej vplivala na razvoj dogodkov v Sredozemskem morju. Dosedaj sta se Italija in Turčija radi sporov iz polpretekle dobe precej pisano gledali, sedaj pa utegne postati razmerje med njima vsaj znosno. Ako se bodo med obema državama pojavila kaka nesor-

glasja, jih bodo poravnali z mirnimi sredstvi. Važna je druga točka pogodbe. Ako bo Turčiji grozila vojna nevarnost, tedaj Italija ne bo priskočila na pomoč sovražnikom Turčije, temveč bo ostala nevtralna. Ako pa bi se Italija vojskovala s to ali ono državo, tedaj bo Turčija mirno gledala in ne bo pomagala ne tej ne oni. V tem tiči velik uspeh italijanske zunanje politike. Da bi Italija Turčijo pridobila za zaveznico, zato ni bilo spricho velikih sporov niti najmanjšega upanja. Dovolj je, ako ostane Turčija nevtralna. Pogodba velja pet let.

Okno v svet.

Mussolini o zunanji politiki.

Ministrski predsednik Mussolini bo, kot poročajo listi, prihodnji teden govoril o zunanjepolitičnem položaju Italije. Posebno se bo oziral na najnovejšo dogodke v razmerju do Jugoslavije. Mussolini bo govoril v senatu, ki bo razpravljal o proračunu zunanjega ministrstva.

Rusko brodovje v Carigradu.

Oddelek ruskega vojnega brodovja je dospel v Carigrad, kjer bo ostal par dni. Nato bo spremljal afganskega kralja do Batuma.

V Mehiki

se še vedno streljajo. Predsednik Calles še ni nehal preganjati katoličanov. Pred kratkim je v nekem spopadu med vladnimi četami in vstaši padlo nad 100 ljudi.

Protijugoslovanske demonstracije.

Kot odgovor na protitalijanske izgrede v Šibeniku, Splitu, Zagrebu in Ljubljani so se po večjih italijanskih mestih vršile protijugoslovanske demonstracije. Bile so v Benetkah, Rimu, Paviji, Milanu itd. Demonstranti so ponekod skušali priti do jugoslovanskega konzulata, pa jih je policija ustavila.

Poljska ugovarja.

Zadnjič smo poročali, da nova litavska ustava določa kot glavno mesto Litavske Vilno, ki je na Poljskem. Poljski listi zelo odločno protestirajo proti tej odločbi.

V Romuniji.

Izvrševalni odbor kmetske stranke je sprejel več važnih sklepov, ki se tičejo boja proti vladi. Poslanci in senatorji stranke ne pojdejo več v parlament. Vlada se proglasi za sovražnika ljudstva. V boju proti vladi so dovoljena vsa sredstva, tudi nezakonita. Izvršijo se sklepi kongresa v Albi Juliji, to se pravi, narodna kmetska stranka ustanovi svojo poslansko zbornico in svoj senat, ki se bosta bavila v prvi vrsti z zunanjim posojilom, potem pa tudi z drugimi važnimi vprašanji. Obe kmetski zbornici bosta sklicani najbrž proti koncu tega meseca. Vlada pravi, da bo z sredstvi poskušala onemogočiti nadaljnje gibanje kmetske stranke.

Japonska se opravičuje.

Japonska vlada je poslala na Zvezo narodov poročilo o spopadih med kitajskimi in japonskimi četami v Tsi-Nan-fu. Japonci pravijo, da so kitajski vojaki zakrivali tisto veliko krvolitje.

DNEVNE VESTI.

Sv. birna na Tolminskem
in na Krasu.

Prezvzvišeni bo delil zakrament sv. birne po Tolminskem: 14. julija v Volčah; 15. julija v Tolminu; 16. julija pri Sv. Luciji; 17. v Podmelcu in Tribuši; 18. na Šentviški gori; 19. na Ponikvah. 23. na Grahovem; 24. v Podbrdu in 25. v Stržišču. — Po Krasu bo sv. birna: 2. sept. v Rihenbergu; 3. v Smarjah; 4. v Branici in Gaberju; 5. v Štjaku; 6. v Kobjeglavi in Štanjelu; 8. v Komnu; 9. v Gorjanskem in Velikem dolu; 10. v Pliskovici in Gabrovici; 11. v Škrbini; 12. v Temnici in Vojščici.

Invalidom.

Invalidi, ki mislijo, da ni bila njihova bolezen ali rana pravilno ugotovljena po zdravniški komisiji, zamorejo do 30. junija vložiti prošnjo na generalno pokojninsko ravnateljstvo v Rimu za zdravniški pregled in uvrstitev v višjo kategorijo. Prošnje naj vlagajo potom okrajnih invalidnih organizacij.

O obmejnih šoli.

Naučno ministrstvo bo za desetletnico zasedbe izdalo zgodovino šolstva v novih pokrajinah. Ta zgodovina bo obsegala natančne podatke o otroških vrtcih, o ljudskem šolstvu, srednjih šolah, državnih in zasebnih zavodih, o pravnih vprašanjih, ki zadevajo šolstvo, o tujerodni šolski mladini in učiteljstvu, o begu tujerodcev preko meje, o uspehih, ki jih je dosegel Gentile s svojo reformo v novih pokrajinah itd. Upajmo, da bo ministrstvo očrtalo res pravo sliko šolstva v novih pokrajinah pred desetimi leti in sedaj. Knjiga bo gotovo zelo poučna.

Premeščen

je bil te dni vodja tukajšnjega oddelka civilnega ženija g. inž. Henrik Neri v Rim.

»Narodne pripovedke«.

Po Vuka Karadžića zbirki prevel dr. Alojzij Gradnik. O tej knjigi, ki je izšla pred kratkim v Kat. knjigarni, smo že pisali v našem listu. V dokaz, kako nudi knjiga res sočno in prijetno čtivo, smo ponatisnili v današnjem podlistku pripovedko »Tri jegulje«. Knjiga stane 6 L.

Tri jegulje.

Živel je ribič, ki ni mogel tri dni zaporedoma ničesar drugega uloviti kakor eno samo jeguljo. Ko je tretji dan ulovil tretjo jeguljo, se je razsrdil in rekel: »Vrag vzemi vse to ribarjenje, ako ni mogoče cel dan ničesar drugega uloviti, kakor eno samo jeguljo.« Tedaj je začela ena od onih treh jegulj govoriti in mu je rekla: »Ne preklinjaj vendar tako, ti nesrečni človek; sam niti ne slutiš, kaj si ulovil in kakšna velika sreča te je doletela. Zakolji eno od nas treh in razčetrtri jo, pa daj en kos jesti ženi, drugi psici, tretji kobilici, četrti pa zagrebi kraj hiše: žena ti bo rodila dvojčke, psica bo skotila dva psa, kobilica dva žrebeta, kraj hiše pa bosta zrastle dve zlati sablji.« Ribič je poslušal jeguljo in storil vse tako, kakor mu je ona rekla in vse se je že prvo leto uredilo: žena mu je rodila dvojčke, psica dva hrta, kobilica dva žrebeta, kraj hiše pa sta zrastle dve zlati sablji. Ko sta sinova dorastla, je rekel eden od njiju očetu: »Ata! Vidim, da si siromak in da naju ne moreš hraniti. Vzel bom enega konja, enega psa in eno sabljo in pojdem po svetu: mlad sem, v cvetočih letih, in kjer bo moja glava, bo tudi hrana.« To reče obrne k bratu in mu reče: »Dragi brat, Bog s teboj! V svet grem, čuvaj hišo, dobro go-

Odlikovanje.

Biserni mašnik č. g. Janez Westler, ki je služboval 40 let v Otaležu in biva sedaj v pokojju v Škofiji Loka, je pred nedolгим časom praznoval svoj 90. rojstni dan. Je najstarejši duhovnik v goriški in ljubljanski škofiji. Ob tej priliki je bil imenovan za duhovnega svetnika goriškega in ljubljanskega. Še mnogo let.

Pogreb gospe Fonove.

V sredo popoldne se je vil dolg sprevod iz prve hiše na Solkanski cesti tja gor pod vznožje Sv. gore: bila je zadnja pot gospe Fonove. Od vseh strani so prihitali sorodniki, prijatelji in prijateljice, da izkažejo zadnjo čast ženi, ki se je v svojem delavnem življenju mnogo trudila in si zato pridobila tudi mnogo spoštovanja. Naj ji bo lahka zemlja domača!

Izseljevanje v Avstralijo.

Avstralska vlada je omejila naseljevanje v Avstraliji. Prihodnje leto se bo v Avstraliji lahko naselilo samo 3000 Italijanov.

O Nobilu še ni sledu.

Kljub vsem naporom še niso našli nikakega sledu o generalu Nobilu in zrakoplovu »Italia«. Poznanci razmer v tečajnih pokrajinah pravijo, da je še vedno upanje, da se drzni zrakoplovci rešijo. Morebiti so kje pristali, ker jim je zmanjkalo bencina. Čudno je samo to, ker vse oddajne radiobrzojavne postaje na zrakoplovu molče. Za usodo zrakoplova se zanima ves omikani svet. Norveška vlada je poslala na sever ladjo z najboljšim norveškim letalcem, ki bo z letalom poskušal najti kako sled. Lützow Holm, tako se imenuje tisti letalec, je že na Spitzbergih.

Nitti o preuredbi parlamenta.

Ital. listi poročajo: Bivši italijanski ministerski predsednik Nitti je naslovil na ves omikani svet proglas, v katerem protestira proti zakonu o preuredbi državnega zbora in pravi, da ne bo prihodnja italijanska vlada priznala nobene mednarodne obveznosti, ki jo bo od danes naprej prevzela fašistovska vlada. Nittijev proglas je objavil angleški dnevnik »Manchester Guardian«.

spodari in očeta spoštuj; tu imaš tri stekleničice napolnjene z vodo, drži jih vedno pri sebi in ko vidiš, da je voda motna, vedi, da sem poginil.« Po teh besedah se odpravi na pot. Hodeč tako po svetu pride v veliko mesto in ko se sprehaja po mestu, ga zagleda kraljična in se smrtno zaljubi vanj in naprosi kralja, svojega očeta, da ga povabi na dvor. Kralj jo usliši. Ko pride mladenič na dvor in si ga deklica dobro ogleda in vidi sabljo, psa in konja in da se glede lepote nič na svetu ne more z njim meriti, se še bolj zaljubi vanj in reče očetu: »Ata, jaz hočem imeti tega mladeniča za moža.« Kralj je privolil, tudi mladeniču ni bilo žal, stvar je bila torej v redu in tako sta se poročila po zakonu in po običaju.

Ko stoji nekega večera z ženo ob oknu, zagleda nedaleč od hiše visoko goro, ki je vsa gorela v velikem plamenu. Vpraša ženo, kaj to pomeni in ona mu odgovori: »Ne vprašaj me, gospodar moj! To je čudovita gora, ki čez dan sije, ponoči pa gori in kdorkoli pride k nji, da vidi, kaj je, onemi se tisti hip in okameni na mestu.« Jedva on to čuje, zajaše svojega konja, opaše sabljo, vzame psa in se napoti k oni gori. Prišedši do gore, zagleda starko sedečo na kamnu, obračeno z mahom in držečo v eni roki palico, v drugi nekakšno zelišče.

† Vaclav Tušar.

Zadnjič smo poročali o zagonetni tajni, ki je bila objela usodo g. Vaclava Tušarja iz Cerkna, ko je pred 14. dnevi zapustil svojo domačo vas in se ni več vrnil. Del tajne je danes že odkrit: g. Tušarja ni več med živimi. Mrtvec, ki so ga našli na obrežju Pada v pokrajini Ferrara, je bil na žalost v resnici Vaclav Tušar, glavni tobakarnar in posestnik v Cerknem. Podrobnosti, kako je prišel Tušar, ki je hotel v Trst, globoko doli v Italijo, kakšni so bili njegovi zadnji dnevi, kaj se mu je pripetilo, kod ga je vodilo njegovo zadnje romanje po tem božjem svetu, te podrobnosti nam še niso znane. Kolikor smo mogli doznati, bo najbrže danes v četrtek zvečer, ko pišemo te vrste, prepešljan nesrečni Vaclav skozi Kobarid v svoje ljubljeno Cerkno, kjer bo potem v soboto 2. junija ob 9. uri pogreb z zadušnico.

Vaclav Tušar je bil sedaj 49 let star. Bil je zelo mirnega in prikupnega značaja in vsak, ki ga je poznal, ga je imel rad in on je to ljubezen tudi dobrosrčno vračal. Sovraštva in sovražnikov ni poznal.

Bil je naobražen mož, saj je študiral univerzo, toda vedno priprost. Kot značajan Slovenec se je zanimal za vse javne prilike, silil se pa ni nikoli v ospredje. Opravljal je mirno svoje posle in najraje bival v svojem Cerknem. Njegova izguba je za Cerkno težak udarec, saj je nepričakovana smrt ugrabila z njim enega najznačajnejših in najodličnejših mož. Naj bo Vsemogoč ni blag sodnik njegovi plemeniti duši! Bridko razžaloščenim sorodnikom iskreno sožalje!

Zgubljeno.

Dne 30. maja t. l. je g. Alojzij Marc iz Dolge poljane št. 36 izgubil osebno izkaznico od Ajdovščine do Loga. Pošten najditelj je naprošen, da jo izroči na gornji naslov.

Valuta.

Dne 22. maja si dobil:	
za 100 franc. frankov	74.57 do 74.87 Lir
za 100 belg. frankov	263.— do 267.— "
za 100 švic. frankov	365.— do 367.— "
za 100 češ.-slov. kron	56.10 do 56.40 "
za 100 dinarjev	33.27 do 33.57 "
za 1 šterling	92.56 do 92.76 "
za 1 dolar	18.92 do 18.98 "
Novci po 20 frankov	72.50 do 74.50 "
za 100 avst. šilingov	264.20 do 270.20 "

Benečijske obveznice

dne 30. maja 1928: 78.30.

Tržne cene

dne 31. maja 1928.

Česnik kg L. 0.90—1; šparglji L. 3—3.80; korenje L. 1—1.10; artičoki kos L. 0.20—0.50; čebula kg L. 0.80 do 1; fižol navaden L. 1.80; fižol koks L. 2.60; salata L. 0.60—0.90; stari krompir L. 0.80—0.90; novi krompir L. 1.10—1.40; sveži grah L. 1.40—1.60; zeleni redič L. 0.80 do 2.60; špinača L. 1—1.20; vrzote L. 0.50—0.70; pomaranče L. 2.60—4; črešnje L. 2.20—4.60; smukvice L. 9 do 10; limoni kos L. 0.15—0.20; jabolka kg L. 3.80—6; sveže maslo L. 14—14.50; presno maslo L. 17—18; mleko liter L. 1—1.10; med v satovju kg L. 8; trčan med L. 10; skuta L. 4; jajca kos L. 0.45—0.50.

Listnica Kmečke-delavske zveze
in Političnega društva »Edinosti«
v Gorici.

1. Močnik Andrej, Bukovo št. 23: Finančno ministerstvo je Vašo pokojninsko prošnjo zavrnilo. Proti odklonilnemu pokojninskemu odloku zamorete rekurirati tekom 90 dni, ko ste ga prejeli.

2. Rudolf Jakob, Podkraj št. 14: Ko imate opravilo v Gorici, zglasite se tudi v tajništvu.

3. Leban Andrej, Solkan: Vaša prošnja je registrirana pred št. 14894 A. Vaša prošnja bo v kratkem rešena.

4. Merkuža M., Gorica: Zglasite se ob priliki v tajništvu.

5. Vodopivec Fr., Kamnje št. 41: Ko imate opravilo v Gorici, zglasite se tudi v tajništvu.

6. Pirec Josip, Vojščica: Zglasite se ob priliki v tajništvu.

7. Srebernič Ivan, Medana št. 36: Glede Vas smo prejeli iz Rima odgovor. Treba bo podrezati v Vaši zadevi še pri tukajšnji prefekturi.

8. Krapež Franc, G. Trebuša št. 80: Upati je, da bo Vaš rekurz v kratkem rešen.

9. Šuligoj Mihael, Kojsko št. 34: Zglasite se ob priliki v tajništvu.

10. Mrak Ivan, Pečine: Iz Vidma smo dobili odgovor, da Vam je bil znesek L 2120 nakazan potom poštne urada na Slapu. Ali ste prejeli denar?

11. Iz. Bizajl, Dol. Cerovo: V Vaši zadevi smo posredovali pri Genio Civile. Zglasite se v tajništvu.

12. Čufar Anton, Trtnik št. 161: Glede odškodnine smo posredovali pri tukajšnjem divizijskem komandu. Treba bo posredovati še v Vidmu.

13. Rojc M., Novaki: Za Vas velja isto ko za Čufarja.

14. Samec Ivan, Kanal: Vi prejimate v smislu zakona zadostno pokojnino.

Tajništvo.

Vpraša jo, zakaj je gora takšna. Odrvne mu, naj le pride bliže, pa bo vse izvedel. Stopi bliže in starka ga vede na dvorišče, ograjeno s kostmi samih junakov in polno revnih in okamenelih ljudi. Jedva stopi na dvorišče s konjem in psom, tudi on sam na mestu onemi in okameni. V tistem hipu se skali bratu voda v steklenici in pove očetu in materi, da je njegov brat in njihov sin mrtev in da ga gre iskat. In odpravi se tako na pot in gre od kraja do kraja in od mesta do mesta, dokler ga ne nanese sreča v isto mesto in pred kraljev dvor. Ko ga kralj zagleda, pozove svojo hčerko in ji reče: »Glej tvojeja moža!« Hčerka priteče in videč svaka, ki je bil podoben bratu, kakor da si prerezal jabolko na dvoje, videč istega konja, istega psa in isto sabljo, steče k njemu in ž njo tudi kralj in ga objameta in vedeta v hišo, misleč kralj, da je njegov zet in hči, da je njen mož. Mladenič se čudi njiju ljubeznivosti in se domisli, da sta ga vzela na mesto brata in se jame delati, kakor da je njen mož in kraljev zet. Ko povečerjajo, se odpravijo k počitku. Jedva pa je legel, izvleče meč iz nožnice in ga položi med sebe in njo. Ona se začudi, kaj to pomeni, ali on ji odvrne, da mu je prešel spanec, vstane, stopi k oknu in ko zagleda ono čudovito goro, jo vpraša: »Povej

mi, draga žena, zakaj je ona gora vsa v ognju?« Ona mu odvrne: »Za božjo voljo, saj sem ti vendar že oni večer povedala, kakšna gora je to.« »Kakšna je že?« jo vpraša zopet in ona mu odvrne: »Kdorkoli pride do nje, onemi in okameni in zato sem bila v velikih skrbeh, da nisi šel tja.« Svaku postane jasno, kakšna nesreča je doletela brata in jedva je dočakal dneva. Ob zori zajaše konja, opaše meč in vzame psa in se napoti k oni gori in ko zagleda starko, potegne meč, naščuva psa in naskoči starko s konjem, ne da bi izustil besede. Starka se prestraši in prosí na ves glas, naj je ne poseče. »Z bratom sem!« ji zakliče on. Tedaj mu privede brata in mu povrne govor in dušo. Ko se brata zagledata in poprašata za zdravje, se odpravita proti domu. Spotoma reče brat, ki je bil okamenel: »Dragi brat, daj, vrni se, da rešiva še one, ki so začarani, kakor sem bil jaz.« Rečeno, storjeno: vrmeta se in primeta starko, odzmeta ji zelišče in jameta mazati z njim one ljudi, dokler niso začeli govoriti in se premikati. Ko so tako vsi, ki so bili začarani, oživel, ubijejo starko in gredo vsak na svoj dom, oba brata pa se vrmeta v kraljev dvor.

Tako sem to slišal in tako sem vam to povedal in Bog vam daj srečo in zdravje!

Kaj je novega na deželi?

Dole nad Idrijo.

Dne 20. maja t. l. sta si obljubila zakonsko zvestobo v cerkvi sv. Katarine na Medvedjem brdu g. Ivan Zakelj iz Dolov in gđ. Frančiška Čuk iz Medvedjega brda. Novoporočencema na mnoga in srečna leta!

Idrija.

Kakor vse večje praznike je tudi sedaj za binkošti povzdignil sloves praznika cerkveni pevski zbor pod vodstvom novega organista g. Uršiča. Pri maši ob pol deveti uri so peli slovenske mašne pesmi. Skladbe, ki so jih izvajali so bile izbrane izmed naših najboljših skladateljev. 1) Dr. Kimovec: Src hrepenčih. Slišali smo jo že večkrat peti, vendar se nam je zdela še vedno nova. Zbor razpolaga z jako dobrimi glasovi, med katerimi se odlikujejo posebno alti in soprani! Pri tej pesmi pa so se tudi basovi pokazali kot močne in prijetne. F je prišel še precej do veljave, vendar se pozna, da zbor še ne razlikuje dobro FF in F, le žal tudi, da ni dosegel pp takega, kot bi ga moral. Izvajanje samo na sebi je bilo dobro. 2) Vinko Vodopivec: Kako si lepa. Slišali smo jo prvič. Začne se s sopranskim solo, ki ga je pela nam že znana solistinja gđ. Kovačičeva. Vidi se ji, da se s svojim zelo prijetnim glasom izpopolnjuje, le šole ji še manjka. Alt solo pa je pela g. Poldi Rupnikova, ki pa tudi obeta s svojim mehkim altom velik uspeh. Skladbo je zaključil mešani zbor še precej doživeto, vendar se je poznalo, da so nekateri pevci po svoji stari navadi porabili note s papirja. 3) Goller: Gospod jaz nisem vreden. Bariton solo z zborom. Po dolgem času se je na našem koru oglašil nam že znani baritonist g. Rončič. Svoj del je prav lepo zapel. Zbor pa je bil tu pomankljiv, posebno tenorji so bili šibki in niso prišli prav nič do veljave. 4) Pavčič: Kraljica prečastitljiva. Pričakovali smo za zadnjo pesem kako novejšo, ki bi gotovo napravila večji utis kakor ta, ki so jo že nešteto krat peli. Bila je zelo lepo podana. Soprani so se zares zilili v en glas. Mešani zbor je z mogočnimi glasovi zaključaval pesem s »Pomagaj nam Marija!«

Ob 10. uri je bila Gruberjeva latinska maša. Pogrešali smo orkestralne maše? Slovesno sv. mašo je zaključil g. organist s cerkveno koračnico, s katero nam je pokazal svojo izredno spretnost na orglah. Zares morajo biti naši Idrijčani ponosni na dobrega organista, posebno pa še pevci, ki so dobili v njem najboljšega pevovodja. Pevcem priporočamo, da se ga oklenejo in posejajo pevske vaje redno, ker bodo le na ta način dosegli lepe uspehe. Pričakujemo skorajšnega cerkvenega koncerta.

Vitovlje.

Oba binkoštna praznika smo praznovali pri romarski cerkvi M. B. na Vitovljah. Dopolnili v zadnji »Gor. Straži« se je res posrečilo, da je postavil pratkarja na laž, ki je napovedoval za binkošti veliko dežja. Oba praznika je bilo krasno vreme, kar je privabilo veliko ljudstva na vitovski griček; tudi kramarjev se je sešlo precej, posebno odkar jih ne puste več na Sv. goro. Sv. zakramente so romarji prejeli v obilnem številu. Celo iz Kanala so prišla dekleta iz Marijine družbe, pa tudi mladeničev smo precej opazili. V zakristiji so se prodajale razglednice in podobice vitovske cerkve, ki so pa drugi praznik po sv. maši zmanjkale. Upamo, da bo cerkveno predstojništvo za prih. Marijin praznik vnebovzvetja poskrbelo, da bodo romarji tudi s tem postreženi. Cerkev je bila v notranjosti vsled pridnosti in veselja vitovskih deklet kot tudi

novega cerkvenika lepo okrašena z vencji, zelenjem in cveticami, za kar bodi vsem izražena iskrena zahvala. Še marsikaj manjka na prijaznem gričku, vendar pa pričakujemo, da bodo cerkveni gospodarji za to poskrbeli, da se bo popravilo ozir. napravilo. Dasiravno so se nekateri lačni vrnili domov, vendar pa žeje — kot se je opazilo — ni nihče trpel. — Na zopetno svidenje na vel. šmaren!

Male Žablje.

Malokdaj se oglašimo v »Goriški Straži«, a še tedaj moramo poročati žalostne vesti. Občinske poti imamo v takem stanju, da človek ne ve, ali je vozna ali vodna pot. Prosimo g. občinskega načelnika, da odpomre tem nepravilnostim. Pri Janežih imamo vzgojni zavod. Starši, vzdramite se! Ne pustite svojih lastnih otrok, da drve ob hreščeči harmoniki v gotovo propast.

Po dolgem času smo imeli pri nas poroko. Poročila se je gđ. Karolina Kravos z g. Zoranom Marcem iz Ajdovščine. Novoporočencema želimo mnogo sreče!

Kamno.

(Smrt mlade matere in še kaj.) — Redko se iz naše vasi kdo v »Straži« oglasi. Imajo nas sploh za hladne, morda ker smo na »Kamnem«, kamor pozimi nekaj časa še solnce ne posije. Mrzlo je naše ime, pa ne tako naše srce. Nismo tako brezčutni, brez smisla za nadvsakdanje reči. To pokažemo ob raznih prilikah. Nimamo svojega duhovnika, čeprav jih je naša »mrzla« vas že precej dala. Ob nedeljah in praznikih in še kak drugi dan (navadno ob ponedeljkih) prihaja k nam maševat tolminski g. kaplan. Zato toliko bolj cenimo duhovnike in službo božjo. Hudomušni sosedje nas celo hvalijo, da smo bolj pobožni, odkar nimamo več lastnega gospoda: Bolj ko je človek ločen od kake stvari, bolj po njej zahrepeni... K sv. maši hodimo radi. Tudi med tednom, kadar je tu. Sv. zakramente prejemamo le bolj med tednom. Ob nedeljah je sv. maša bolj pozno; bi morali biti predolgo tešč. Pri obeh procesijah sv. Marka in Križev teden (imamo le eno) je bila obilna udeležba; tudi moških je bilo lepo število. Pretekli teden smo bili tako srečni, da smo imeli kar tri dni zapored sv. mašo doma (20. — 22. maja). Pa v torek 22. maja je bil za nas žalosten dan. Kdo bi bil vesel ob pogrebu? In zlasti, ko devajo v grob mlado mater, ki zapušča tri nedorasle otroke (najstarejši 7 let)? Pokopali smo namreč ta dan pok. Terezijo Fon, r. Cimprič, staro komaj 33 let, poročeno 8 let. Bolehala je že več let. Njen skrbni mož je vse poskusil, da bi ozdravela. In res se ji je zadnje tedne precej izboljšalo. Polagoma je že vstajala, hodila ven na solnce, le žal, da ga je letos tako malo. Pred dobrimi 14 dnevi se je rajna nekaj prehladila, zopet legla in ni več vstala. V nedeljo 20. m. m. je izdihnila. Umrla je mlada mati v maju. Lepa smrt! Pogreb s sv. mašo je bil v torek. Udeležila se ga je vsa vas, pa že iz okolice so prišli — iz Iderskega, Kobarida, Star. Sela, Volarjev in iz Tolmina. Prišle so tudi gojenke iz Škodnikovega konvikta, kjer je sestra pokojne. Pogreb je bil lep. Celo solnce, ki je letošnjo pomlad redkost, je sijalo pokojni na zadnji poti. Pretresljiv je bil prizor v hiši žalosti in na pokopališču, kjer si slišal izlive silne boli in sestrskje ljubavi. Res — kaj umrje toliko mladih ljudi, tudi mater? Prepustimo odgovor božji Previdnosti. Naj plane iz prsi krik srca, a vera naj ga zadržuje in spremlja. Jokajmo v bridkosti življenja, a ko se izjokamo, se kot kristjani zopet dvignimo in obudi-

mo v sebi krščansko upanje na nebesa, na svidenje z dragimi domačimi pri Jezusu, ki je »vstajenje in življenje«, kot poje duhovnik v genljivih spvih pri sv. opravilu za mrtve. Žalujočima družinama Cimprič — Fon, po domače Lejerjevi in Blaževi — naše odkritosrčno sožalje! — Naj omenimo še to, da je opisana rajna Terezija že druga mati, ki je umrla letos v naši vasi. — V januarju je nenadoma umrla na porodu blaga in spoštovana gošpa Jožefa Gabršček, gostilničarka, ki je bila tudi zelo pobožna in blaga žena. Naj sveti obema dobrima materama večna luč!

Ajdovščina.

V lepem maju je dokončal svoje trudapolno življenje mladenič Fr. Kerkoč, zvest in delaven član bivšega našega izobraž. društva. S pridnostjo in samoizobrazbo si je bil pridobil nenavadno visoko in obširno znanje. Znanci in prijatelji so mu v spoštovanju priredili dostojen pogreb. Glečaj, dragi tovariš, sedaj večno luč, vir vsega znanja in vse lepote! Osamelemu očetu in bratu naše odkritosrčno sožalje in tolažbo od Boga!

Iz Volčanskih hribov.

In zopet je prišla težko pričakovana pomlad, ki nas je obdala z velikim upanjem in veseljem. Naše sadno drevje nasploh se je odelo s posebno lepim cvetjem in je naša zemljišča spremenilo v pravi cvetlični vrt. Toda zaveli so mrzli vetrovi in prišlo je deževno vreme, ki je zamorilo skoraj ves mladi zarod, tako da se nam kaže pri sadju le prav pičel pridelek.

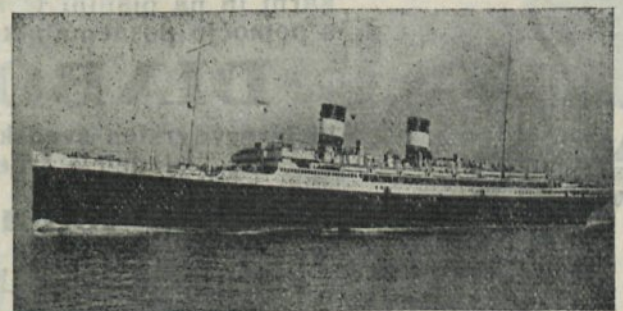
Trava nam je v rasti zaostala; 14 dni kasneje bomo mogli začeti s košnjo. Kmetijstvo ima vse polno vremenskih neprilik, ki občutno zadenjo kmetovalca. Toda obupati ne smemo. Z vso močjo se oprimo sadjereje, živinoreje in poljedelstva. Z izboljševanjem zemljišč se vendar toliko doseže, da bomo še tudi v naprej živeli, če tudi skromno, pa vendar svobodni na svojih zemljiščih kot so živeli naši predniki.

Tukaj nam je nemila smrt ugrabila največjega posestnika Luka Južga. Bil je blaga duša miroljubnega značaja, mož beseda. Več let je bil odbornik prejšnjih županstev. Spremili smo ga na lepo pokopališče sv. Danijela v Volčah. Naj počiva v miru! Omeniti moram, da je pokopališče sv. Danijela najbolj staro davno v naših Gorah ter sedaj tako lepo in okusno urejeno, da si ga je vredno ogledati tudi tujcem, ki sem prihajajo. In vse to je sad truda našega prečastitega gospoda župnika. Bog mu stotero povrni! — Našo lepo starodavno cerkev Matere Božje na Mengorah so tudi začeli popravljati. Bog daj, da bi ta lepa cerkvica bila kmalu dozidana, saj je pravi kras naše okolice.

Lepodolski.

Pisma naših izseljencev.

Podpisani izseljenci čutimo dolžnost predno odjadramo v tuje kraje in zapustimo naše kraje s težkim

srcem — se javno zahvaliti paroplovni družbi Navigazione Generale Italiana, posebno pa še njemu zastopniku g. R. Happacherja v Gorici, Corso Vitt. Em. III. št. 18, za vsestransko in nepristransko zanimanje do našega vkrcanja na parniku »Augustus«, katerega sliko

Zdravje v naše domove.

Mnogi so, ki obupajo nad svojo stavbo in hočejo zidati nov dom, mnogi se poženi in si hočejo ustanoviti svoj lasten dom. Ti naj, predno počno zidati in si izbere stavbeni prostor, dobro premislijo sledeče: kjer boš zidal, na kakšnem terenu, iz kakšnega materiala in kakšen bo načrt hiše?

V naših krajih iščemo solnca, se istega ne branimo kot v Afriki, postavljamo torej hiše proti solncu. In prav je to. Proti jugu naj bo obrnjeno ali vsaj tako, da en ogel na sever, drugi njemu nasprotni, pa na jug. Tako bo vsak prostor v hiši — dostopen solnčnim žarkom.

Kraj naj ne bo če mogoče poleg ceste, da ne boš imel v sobi preveč prahu. Stavbni prostor naj bo zavarovan če mogoče proti severu, naj leži na južnem obronku kakega višinega prostora, gozda, hriba. Naj ne bo močviren, temveč suh, najbolje peščen, da moča dežja in nalivov hitro ponikne in se kraj okrog hiše hitro osuši.

Iz česa naj bo nova hiša? Najbolj odgovarja zdravstvenim predpisom: opeka. Najbolj suh material je to, drži toploto in je ne oddaja preveč hitro. In stavbeni načrt? Postavi naj ti zidar sobo, spalnico, delavnico in otroško sobo na južno plat, kuhinjo, shrambo, stranišče na severno plat, okna naj bodo velika, odpirajo naj se zgoraj posebej; peči lončene. Hišni pod naj bo višji od zunanega sveta, nikjer ne zateka zidovje. Če leži hiša na obronku hriba, glej, da bo od hriba ločena z jarkom, ki je obzidan in čigar dno naj bo pod višino hišnega poda. Ne pozabi na žlebove in na vodnjak. Stranišče naj bo lahko dostopno in greznica istega dobro uzidana in zaprta, gnojnica obzidana, vodnjak higijeničen.

Vrt mora biti pri hiši. Vrt naj ti bo del stanovanja. Mora biti ograjen in naj bo vhod v hišo tudi z vrta.

In ti gospodar! Stroški, ki jih boš imel s stavbo, te bodo žulili nekaj časa in trdo boš moral hraniti in štediti pri tobaku, pri kozarcu vina, pri perilu, pri obleki — bo pa prišel čas, ko boš odplačal dolgove — kdo je v stanu danes zidati brez dolgova — in imel boš dosti neskaljenega veselja v svoji hiši, v svoji zdravi hiši. Družina ti bo zdrava rastla in napredovala, žena in otroci se bodo zadovoljno smejali, ti pa v krogu svoje družine porečeš: Dobro je človeku med svojci v svoji hiši. Svojim otrokom pa daj zgled, kako se izvaja skrb za zdravje v vsakem položaju, in prešlo jim bo to v meso in kri.

Zdrav rod — bo na svoji zemlji — res gospod.

Dr. Justin.

Širite „Goriško Stražo“

prilagamo in kjer se počutimo jako dobro.

Istočasno pozdravljamo še enkrat z morja vse svoje sorodnike, prijatelje in znance, priporočivši gornjo

družbo, ki je res nepresegljiva v vseh ozirih.

Kralj Leopold in žena, Lašič Jožef, Jevšček Rozalja, Saksida Ignacij, Leban Olga in 2 sina, Cicero Vera, Kodelja Eliza, Antonič Antonija, Luis Jožef, Brezovec Matilda in še 30 drugih.

Koledarček.

4. jun. ponedeljek, Franc K.
5. jun. torek, Bonifacij, šk.
6. jun. sredo, Bertrand, šk.
7. jun. četrtek, Sveto R. Telo.
8. jun. petek, Maksim, šk.
9. jun. sobota, Primož, m.
10. jun. nedelja, Margareta, kr.

Darovi.

Za Sirotišče sv. Družine: P. n. Ivan Zibilich v Aleksandriji 10 L; Kmetška posojilnica Kozana-Vipolže 50 L; preč. g. Alfonz Blažko 10 L; prijatelji iz Prvačine mesto venca na grob č. g. Alberta Lebana 158 L; preplačila za Socialni zakonik 14 L. — Srčna hvala!

Zahvala

Podpisani se zahvaljujem gg. zdravnikom, ki so mi rešili življenje in sicer g. dr. prof. Marinu, Corso Vitt. Em. št. 8, dr. Simonitiju Lojzetu, dr. Marušiču Fr. v bolnišnici pri »Rdeči hiši« v Gorici.

Ivan Šinigoj, Črniče.

Mlekarnarje-živinorejci!

Za 250 lir posnemalnik, ki posname 200 litrov na uro.

Žvepleno kislino in alkohol za Gerberjev aparat po izredno nizkih cenah.

Vse druge mlekarske potrebščine naročite najugodnejše pri

Ing. Fr. Pegan — Trieste,
Via Valdirivo št. 19-III.

Rabljena oprava v dobrem stanju je na prodaj po ugodni ceni. Villa Jochmann, Šturje.

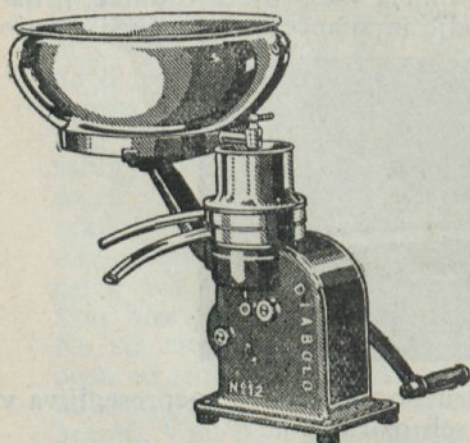
Proda se hiša z njivo in gozdom v Zarakovcu št. 110. (Grahovo), primerna za malo družino. Kup po dogovoru. Vprašanja na Franc Seljak, Orehek 13 (Nemci) p. Circhina.

Moderna zlatarna, Corso Verdi št. 13. — Birmski, poročni in krstni darovi po zmernih cenah. Popravila ur in zlatarskih predmetov izvršujem z jamstvom in hitro. Kupujem krone, srebro, staro zlato po najvišjih cenah.

Pozor botrce in botrčki!

Prav lepa birmska darila po znižanih cenah kupite pri urarju in zlatarju Franju Keber v Idriji.

Prencis Frančišek v Solkanu, glasbenik in izdelovatelj orgelj, harmonijev ter drugih glasbil. Priporoča se preč. duhovnikom, cerkvenim oskrbnikom in drugim. Popravlja in uglašuje cerkvene orglje najtančnejše, 60 lir od spremena. Pregledi, proračuni gratis. Moto: Ve... Ve... Ve...

Pojasnila prebivalcem goriške pokrajine daje zastopnik tvrde

Vittorio Jonson - Gorica, Via Contavalle 4-II.
in Josip Kovačič, trgovina, Idrija pri Bači 94

Dva kovaška stroja z vsem kovaškim orodjem, skupno ali posamezni kosi so na prodaj po najnižji ceni v Lokavcu št. 147.

L. KOMEL

Gorica — Trg sv. Antona št. 5,
kupi vsako množino

PRŠUTOV

Plačuje po dnevnih cenah.

**Zdravnik
za zobe in usta
Dr. LOJZ KRAIGHER**
sprejema v GORICI
Piazza della Vittoria št. 20
in v svoji podružnici
pri SV. LUCIJI št. 35

OKULISTIČNI AMBULATORIJ

Dott. Gilberto Delneri

zdravnik kirurg

sprejema od 11½ do 12½ dop.
in od 3 do 4 pop.

Corso Verdi 28, Gorica.

Dott. Gius. Comel

specialist za bolezni v

nšesih, nosu in grlu,

bivši operator na univ. klinikah prof. Neumann-a in Hajek-a na Dunaju in asistent prof. Brunetti v oddelku za nosne in ušesne bolezni v mestni bolnišnici v Benetkah.

Sprejema od 9-11 predp. in od 3-4 pop.

Gorica, Via Garibaldi 11 (prej Teatro)

Neprekosljiv gramofon,
ki je prenosljiv.

The New **DECCA**
WOKULAT 66
Gorizia - Corso
Tel. 347

KURJA OČESA

(KALI)

izginejo brezpo-
gojno z uporabo
mazila

iz založbe lekarne

SPONZA, Trst, Via Tor S. Piero N. 10

Varujte se pred ponaredbami.

V vseh lekarnah po znižani ceni L. 3

Temeljita izraba mleka doma, v mlekarni in na planini je mogoča edino s pomočjo posnemalnika

DIABOLO

ki je prvovrsten švedski svetovni izdelek, trpežen, priprost.

Cena od 400 lir naprej.

Plačuje se lahko v obrokih.

Večletno jamstvo tovarne. Krajevni zastopniki se iščejo. Ceniki in katalogi so brezplačno na razpolago.

KNUT JONSON, BOLZANO

V globoki žalosti naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš ljubljeni brat, stric in vsak gospod

VACLAV TUŠAR

GLAVNI TOBAKARNAR IN POSESTNIK V CERKNEM

nenadoma nas zapustil in odšel v boljše življenje.

Zemeljski ostanki nepozabnega se pripeljejo iz Cologne del Veneto (prov. Ferrara) v Cerkno, kjer se bodo položili k večnemu počitku na domačem pokopališču v soboto 2. junija ob 9. uri zjutraj.

Priporočamo ga v blag spomin in molitev.

Cerkno, 30. maja 1928.

Viktorija in Marija, sestri, JERNEJ ŠTRAUS in Ivan Bonač, svaka; nečaki in nečakinje.

„Kmetška posojilnica“ v Cerknem naznanja žalostno vest, da je nepričakovana smrt ugrabila njenega ustanovitelja in odbornika gospoda

Vaclav-a Tušar-ja.

Njegovi zemski ostanki bodo prepeljani iz Cologne del Veneto (pokrajina Ferrara) v Cerkno, kjer bodo pokopani na domačem pokopališču.

Ohranimo delavnemu možu časten spomin.

Cerkno, 30. maja 1928.

ODBOR.